

Motion till riksdagen 2011/12:A299

av **Helena Bouveng (M)**

Unga i ingenmansland

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om unga i ingenmansland.

Motivering

För många unga är vägen till ett jobb inte spikrak och tillvaron kantas en tid av tillfälliga jobb och någon period av arbetslöshet, men för en del ungdomar blir dock arbetslösheten ett permanent tillstånd.

Allt fler unga lever i Sverige lever i ingenmansland utan vare sig jobb eller studier. Detta är ett allvarligt problem för samhället såväl som för den unge själv. För många av dessa ungdomar läggs grunden redan i skolan på grund av bristande utbildning. I en studie som SKL gjort om 1981 års kull, hade 27 procent av årskullen inte slutbetyg från gymnasiet vid 20 års ålder. 13 procent av samtliga var vid 24 års ålder varken i studier eller arbete. 53 procent av dem utan slutbetyg från gymnasiet var varken i arbete eller studier vid 24 års ålder.

Enligt siffror som Arbetsförmedlingen använder sig av består gruppen unga i ingenmansland av drygt 30 000 individer. Siffran är högst osäker, flera instanser anger betydligt högre siffror. Gruppen är något större i åldern 20–25 år än i den yngre gruppen 16–19 år. Unga utanför är den grupp ungdomar som varken går i skolan eller jobbar och finns inskrivna på Arbetsförmedlingen eller får försörjningsstöd av kommunen. Det finns alltså inte med i några register.

Utanförskapet har ett högt pris för samhället både nu och framöver, både i förlorade inkomster för individen, och ökade kostnader samt uteblivna skatteinkomster för oss alla. Ungdomarna har också svårare att klara sig på arbetsmarknaden även sedan de har tagit sig in på den. Den som stått utan arbete som ung löper en större risk att även som vuxen få svårt att hitta ett arbete.

Fel! Okänt namn på

Det krävs ett än tydligare ansvar i frågan om ungdomars sysselsättning än vad som idag är fallet. Ett tydligare grepp behöver tas beträffande hela gruppen ungdomar.

Kommunernas uppföljningsansvar för unga upp till 20 år är inte tillräckligt. En eventuell möjlighet skulle kunna vara att ansvaret istället övertas av Arbetsförmedlingen och då gällde ungdomar upp till 25 år, som varken arbetar eller studerar. Arbetsförmedlingen skulle till exempel kunna arbeta uppsökande med var och en i den här gruppen.

Stockholm den 28 september 2011

Helena Bouveng (M)